

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง บ้านและความเป็นอยู่ในบ้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง บ้านและความเป็นอยู่ในบ้าน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ประเมินคุณภาพบทเรียน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน ศึกษาดัชนีประสิทธิผล ความพอใจของผู้เรียน และศึกษาความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนการวิจัย และปรากฏผลการวิจัยโดยผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลดังนี้

\sum	แทน ผลรวม
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าวิกฤต ใน t - distribution
N	แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
E.I.	แทน ดัชนีประสิทธิผล

ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาคำเนินการสร้างเครื่องมือและทดลองใช้มาเป็นลำดับ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดเก็บข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสมกับเวลาในการดำเนินการ และนำมาวิเคราะห์เป็นลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. วิเคราะห์ผลการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จากผู้เชี่ยวชาญ
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
4. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
5. วิเคราะห์ความพอใจของผู้เรียน หลังจากที่ได้จัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
6. วิเคราะห์ความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้วิจัยนำบทเรียนที่พัฒนา นำไปใช้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านหนองป่าก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 13 คน เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ของประสิทธิภาพในงานวิจัยนี้เท่ากับ 80/80 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกของแต่ละเรื่อง และคะแนนสอบจากการทำแบบทดสอบหลังจากการเรียนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 5 เรื่อง มาคำนวณเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ผลการหาประสิทธิภาพแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ระหว่างเรียน		หลังเรียน		E1		E2	
	คะแนนเต็ม	เฉลี่ย	คะแนนเต็ม	เฉลี่ย	ร้อยละ	ความหมาย	ร้อยละ	ความหมาย
13	25	22.46	10	8.62	89.85	ดีพอใช้	86.15	ดีพอใช้

จากตารางที่ 3 พบว่าประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีค่า E_1 และค่า $E_2 = 89.85/86.15$ ดังนั้นสรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องบ้านและความเป็นอยู่ในบ้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้อาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80)

2. การประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น นำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเพื่อประเมิน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพบทเรียน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง ด้านภาพ ภาษา และเสียง ด้านตัวอักษร และสี ด้านแบบทดสอบ ด้านการจัดการบทเรียน และด้านคู่มือการใช้บทเรียน หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการหาประสิทธิภาพแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง						
1. ความสมบูรณ์ของจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
3. ปริมาณของเนื้อหาในบทเรียน	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4. ความถูกต้องของเนื้อหา	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
5. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	SD	ความหมาย
	คน ที่ 1	คน ที่ 2	คน ที่ 3			
	6. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5			
7. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับ ของผู้เรียน	4	5	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
8. ความน่าสนใจของการดำเนินเรื่อง	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
รวม				4.48	0.51	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านภาพ ภาษา และเสียง						
1. ภาพที่นำเสนอสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2. ความเหมาะสมของปริมาณภาพกับ เนื้อหา	4	5	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
3. ความเหมาะสมของกราฟิกที่ใช้ ประกอบบทเรียน	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	4	5	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
5. เสียงดนตรีที่ใช้ประกอบบทเรียน	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
6. เสียงบรรยายที่ใช้ประกอบบทเรียน	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
รวม				4.53	0.52	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดย
ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อยู่ใน
ระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความ
เหมาะสมมากที่สุด 4 ด้าน มีความเหมาะสมมากอยู่ 1 ด้านคือด้านการจัดการบทเรียน โดยด้าน
ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านตัวอักษร และสี ส่วนด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง
ด้านภาพ ภาษา และเสียง ด้านแบบทดสอบ/แบบฝึกหัดท้ายบท และด้านการจัดการบทเรียน
มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.53 ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52)

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น นำไปใช้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านหนองป้าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 13 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้นำคะแนนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนทั้ง 13 คน มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน

คะแนน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	
ก่อนเรียน	13	5.00	1.08	t = 27.14	0.00*
หลังเรียน	13	8.62	0.96	(df = 12)	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนได้ค่า sig เท่ากับ 0.00 ที่ระดับ .05 ซึ่งค่า sig มีค่าน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้วิจัยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น นำไปใช้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านหนองป้าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 13 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้นำคะแนนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนทั้ง 13 คน มาวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล	
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	E.I.	ร้อยละ
13	10	5.00	8.62	0.72	72.30

จากตารางที่ 6 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเมื่อเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีคะแนนหลังเรียน (8.62) มากกว่าคะแนนก่อนเรียน (5.00) คิดเป็นค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.72

5. การประเมินความพอใจของผู้เรียน

การศึกษาคำตอบของผู้เรียนหลังจากเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความพอใจของผู้เรียนหลังจากได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบประเมินความพอใจ และผลการประเมินแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความพอใจของผู้เรียน

รายการ	ข้อมูล		
	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง	4.78	0.41	พอใจมากที่สุด
2. ด้านกระบวนการเรียนรู้	4.86	0.35	พอใจมากที่สุด
3. ด้านภาพ ภาษา และเสียง	4.83	0.38	พอใจมากที่สุด
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.75	0.43	พอใจมากที่สุด
โดยรวม	4.81	0.39	พอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 7 ผลการประเมินความพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า รายการที่มีความคิดเห็นใน

ระดับพอใจมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.86, S.D. = 0.35$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.75, S.D. = 0.43$)

6. ผลการวิเคราะห์ความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน

หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนและผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากทดสอบหลังเรียน 7 วัน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม และหลังจากนั้น 30 วันนับจากวันที่ทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิมอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อทดสอบความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน แล้วนำข้อมูลจากการสอบหลังเรียนมาคำนวณและเทียบกับเกณฑ์ เมื่อระยะเวลาผ่านไป 7 วัน คะแนนจะต้องลดลงไม่เกินร้อยละ 10 และเมื่อเวลาผ่านไป 30 วัน คะแนนจะต้องลดลงต้องไม่เกินร้อยละ 30 ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน

จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย หลังเรียน	หลังเรียน 7 วัน		หลังเรียน 30 วัน	
		เฉลี่ย	ลดลง(ร้อยละ)	เฉลี่ย	ลดลง(ร้อยละ)
13	8.62	7.92	6.54	6.69	20.38

จากตารางที่ 8 ผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของผู้เรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.62 เมื่อผ่านไป 7 วันคะแนนเฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 6.54 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด(ร้อยละ10) และเมื่อผ่านไป 30 วันคะแนนเฉลี่ยลดลงคิดเป็นร้อยละ 20.38 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด(ร้อยละ 30) สรุปได้ว่าความคงทนทางการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผู้เรียนมีความคงทนทางการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์